

Eyne fejg. Men efter dette, der naturligvis blev applauderet ivrig af de forsvarsvenlige Kvinder, er der kun et Standpunkt, der repræsenterer den sande Fædrelands-kærlighed, og det er det forsvarlige Forsvar. Hvad er dette nu for et? Vi have her at gøre med flere Standpunkter, og hver af de Herrer, der have forsvaret sit Standpunkt, vil naturligvis hævde, at det er forsvarligt. Hos Højre koster Fædrelandskærligheden ca. 39 Mill. Kr. een Gang for alle og 5 Mill. Kr. mere om Aaret, end vi give ud i Øjeblikket. Hos Flertallet af Kommissionen koster den 23½ Mill. Kr. straks og ca. 2 Mill. Kr. mere aarlig, hos Forsvarsministeren henholdsvis 42 Mill. Kr. og ca. 3 Mill. Kr. mere aarlig. Men nu siger jeg, at efter den førnævnte Recept paa Fædrelandskærlighed er det ikke blot Socialdemokraterne og de radikale, der mangle den rette Fædrelandskærlighed, men enhver, der overhovedet vover at angribe Sagkundskabens Udtalelser om, hvad der er nødvendigt for Danmarks Forsvar. Vi kunne sige, at Rigsdagen afgør dette; og det er sandt. Men Sagkundskaben er den, der efter nøje Prøvelse og Overvejelse kommer til os, og vi have ikke Lov til at benægte, at den kommer med gode Grunde ud fra de militære Forudsætninger, de Herrer have, og sige til os: Vi kunne ikke nøjes med mindre end dette; ja, de sige endogsaa: Det, vi byde her, er et Minimum, eller som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) i Dag sagde, det er under Minimum, saa det forekommer mig unægteligt, at ogsaa den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister bliver ramt trods det, at han er gaaet meget vidt, ramt af dette, at Standpunktet lader sig ikke opretholde ud fra Fædrelandskærlighedens Synspunkt, hvis man, som den højtærede Forsvarsminister har sagt, vil gaa med til at forhandle om det, der er nødvendigt. Hvorledes kan man overhovedet forhandle om Danmarks Livssag? Hvorledes kan man forhandle om det, der er nødvendigt for at forsvare dette Land? En Forhandling om dette kan overhovedet ikke finde Sted, hvis man anerkender, at Sagkundskaben er kommen med tilstrækkeligt gyldige Grunde, og at disse Grunde ikke lade sig borteskamotere af andre, der slaa

dem af Marken. Saa bliver det hele alt-saa Politik paa ny. Hvorledes skal man forholde sig i Politik for at bevare sit Partistandpunkt nogenlunde? Hvorledes skal man slippe saa billigt som muligt derfra, for at man, naar man staar overfor Vælgerne, kan sige, at man vel maa gaa med til noget, men man søgte i hvert Fald at beskære Udgiften saa meget som muligt. Nej, det gaar med Forsvarssagen, som det gaar med Heksemesteren, der tryllede de underjordiske Kræfter frem; det var let at gøre, men den Gang, han skulde trylle dem i Jorden igen, var det ikke saa let, saa tog de Livet af ham. Det samme vil ske med en Sag som denne, hvor de Herrer ville blive tvungne til Offer paa Offer, og selv ikke, naar de vedtage et Forslag, som de muligvis kunne blive enige om at finde nogenlunde forsvarligt og nogenlunde billigt, ville de slippe for nye Bevillinger, nye Udgifter, mere Militarisme, mere Forsvarssag, saaledes at de ere inde i et Kapløb, som aldrig vil faa Ende og aldrig vil komme til at garantere dette Lands Uafhængighed.

Nu har man ment, at Socialdemokraterne, naar de endelig var gode Borgere, selvfølgelig skulde være villige til at værge Landet saavel som nogen anden, og jeg siger, at det ville vi. Vi ville være med til at bygge og højne dette Danmark, som vi tilhøre med samme Ret og som lige saa gode Borgere som andre. Vi ville værge dette Land med de Midler, vi finde tjenlige og forsvarlige overfor Landets hele Situation og overfor de Interesser og Forpligtelser, vi have imod hverandre og udadtil. Men jeg spørger, hvorledes ville De, mine Herrer, kunne tænke Dem Muligheden af, at et Socialdemokrati, et internationalt Socialdemokrati, der er bygget op paa et internationalt Program, der er knyttet til andre Landes Partier ved det Internationalismens Baand, der er mere end blot et Udtryk, mere end et Ord, der er knyttet til andre Landes Arbejderpartier ved en virkelig Forstaaelse af, hvilke Interesser Landenes Arbejdere have til fælles — jeg spørger, hvorledes ville De kunne tænke Dem Muligheden af, at et Socialdemokrati skulde paa noget Punkt kunne være med til en Forsvarsordning, hvad enten De ville tage de radikales, eller De ville tage For-